

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Filozofická fakulta

Ústav věd o umění a kultuře

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autor práce a studijní obor: **Lenka Plášilová, Estetika**

Název práce: **FENOMÉN UMĚLECKÉHO FALZA**

Oponent práce: **Mgr. Martin Kaplický, Ph.D.**

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Bakalářská práce Lenky Plášilové je věnována problematice falza a jeho hodnoty. Zabývá se tedy oblastí, ve které se problematika estetických hodnot setkává s hodnotami etickými, ale i ekonomickými. Vlastní téma je proto příslibem k prozkoumání tohoto zvláštního teoretického meziprostoru. To se však dle mého názoru povedlo jen zčásti, protože autorka se orientuje téměř výhradně na prozkoumávání hodnoty estetických (což je samozřejmě oprávněné) a to do takové míry, že jiné typy hodnot (kromě Kulkovy hodnoty umělecké) téměř nezmiňuje (to mi přijde škoda).

Práce je přehledně strukturována a logicky vystavěna do čtyř hlavních kapitol. V první autorka vymezuje základní výzkumné otázky týkající se rozdílné hodnoty originálu a falza a popisuje paradigmatické příklady padělatelů. Tato část práce vykazuje silné zaujetí tématem a ponoření do něj. Část druhá se snaží představit, klasifikovat a kriticky posoudit dosavadní přístupy k problematice hodnoty uměleckého falza. Ani této kapitole nechybí známky zaujetí tématem, ale ty jsou dle mého názoru brzděny tím, že autorka skoro přesně přebírá popisované teorie, příklady i jejich kritické posouzení z knihy Tomáše Kulky *Umění a falsum: monismus a dualismus v estetice*. Třetí kapitola se od Kulkovy knihy na moment mírně odvrací, je věnována problematice reprodukcí a restaurátorství, aby se autorka ve čtvrté kapitole ke Kulkově knize znovu vrátila a prezentovala jeho „rozřešení“ problému rozdílu hodnoty originálu a falza poukazem k existenci dvou typů hodnot – estetické a umělecké.

Autorka je zjevně zaujata a přesvědčena Kulkovou knihou, což je jistě možné považovat za klad práce, současně se zdá, že jí chybí určitý teoretický odstup, který by jí umožnil, kriticky posoudit i Kulkovu knihu. Asi i díky tomu autorka přebírá místa, která jsou problematická i v Kulkově teorii. Na straně 50 například v souvislosti s ranými recenzemi obrazu Avignonské slečny tvrdí: „Pozitivní recenze mluví o tomto díle jako o začátku nové fáze dějin umění a vyzdvihují jeho originalitu. Zatímco negativní recenzenti kritizují vizuální vlastnosti, tedy ty

čistě estetické.“ Opravdu jsou čistě estetické vlastnosti výtvarného díla pouze vizuální, respektive smyslové? Nepatřili by k estetickým vlastnostem i vlastnosti pojící se s waltonovskými estetickými kategoriemi? Tedy vlastnosti, které nejsou čistě smyslové?

V některých momentech se zase autorka dotkne zajímavého motivu, ale nerozvede ho. Na straně 9 se například otevírá toto zajímavé téma: „Z historie je velmi známý Případ padělaného Rukopisu královédvorského a zelenohorského. Rukopis se náhle objevil v době, kdy bylo třeba podpořit vlastenectví a národního ducha. I tento padělek byl posléze odhalen.“ Opravdu je možné rukopisy pokládat za padělky? Pokud ano jakého by byly typu? Vešli by se do dále zmiňovaných kategorií kopie a stylového falsu nebo bychom museli navrhnout kategorii jinou? A jak by mohla vypadat. Zmíněné otázky by se autorka mohla pokusit zodpovědět v rámci obhajoby.

Přes uvedené výhrady bakalářskou práci Lenky Plášilové **doporučuji k obhajobě** a při výborné obhajobě ji navrhuji hodnotit jako **velmi dobrou**.

Navrhovaná klasifikace: velmi dobře

.....
podpis vedoucího/oponenta práce

V Českých Budějovicích dne 10.6. 2019

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	--------------------	-------	-----------